

Mária kint a nyitott sír szájánál sír. Bent két angyal ül fehér ruhában. Jézus fekhelyének két végén.

– Asszony miért sírsz?

Elvitték az én Uramat és nem tudom hová tették!

Mária háta mögött maga Jézus állt, de nem ismeri fel elsőre.

– Asszony miért sírsz? Kit keresel?

Lassan nehezen felismeri a Mestert Mária.

Jézus: – Ne tarts fel engem, mert még nem mentem fel az Atyához. Menj el a testvéreimhez és mond meg nekik: Fölme gyek az én Atyámhoz és a ti Atyátokhoz, Istenünkhöz.

Mária vitte a hírt a tanítványoknak. Láttam az Urat! és hogy ezeket mondta el számára.

A Jézushoz megtért Mária ott állt a Mester kivégzésekor, keresztyénél, látta megaláztatását, szörnyű kínjait, a borzalmas vérfürdőt. A meggyötrött, kiszívott holttesthez jött. Rajongva szeretett Jézusához. Kinek lábát hajával törölgette egykor.

A holttest hült helyén angyalok ültek, akik nem adják meg a választ arra, hogy miféle sírrablók és milyen szándékkal távolították el szeretett Jézusa összetört testét. Jézus nem hasonlított Mária által feltételezett valójára. Így látni az Urat felfoghatatlan öröm. De ki fogja elhinni majd az Ő női csacso-gását? Hiszen önmaga számára is felfoghatatlan az élmény.

Én kit keresek? Azt a Jézust, aki egy az egyben (háromban) azonos Atyjával, a Szeretet Istennel?

Aki észreveszi, amikor egy ember sír, mert elbírhatatlan a vesztesége. Nem csak egy különlegesen szeretett személy lett oda, hanem eddigi életéből is mindaz, amiért élnie érdemes volt. Akiért, és akitől lehetett és megérte változni, felforgatni egész addigi életét. Tiszta lappal kezdeni újra. És tessék. Megölik, eltemetik és még a hullarablók is magdalai Mária szívét döntik romba, kétségbe-esésbe.

Ebből az állapotából hibáztathatja bárki őt ezért, mert nem ismeri fel első rápillantással Mesterét?

Mária közlendő üzenetet kap Jézusától tanítványai felé. Haza várja már Őt Atyja. Nem, mint tékozló fiút, hanem mint szeretett fiát.

Az Ő Apucija a mienk is. Istene a mi Istenünk szintén!

Valóban?

Ezt az Istent kerestem? Jézus Istenére leltem.

Jézusé lettem? Ő meg az enyém?

Mondom mindenkinek, aki hajlandó erre szánni percek, órákat? Amikor mondom Jézus igaz sztoriját érdekessé tudom tenni ezt a többieknek? Engem nem néznek kérésznek vagy hullarablónak? Hihetőek tőlem Isten számba adott szavai?

Csontos Barnabás, Budapest